

پنجابی تے اُردو نعتاں دا حسین و جمیل مجموعہ

پہلاں مسکرایاں

علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ

چشتی کتب خانہ

+92300 6674752 - +92300 7681230

Email: chishtikutabkhana@gmail.com

پنجابی تے اُردو نعتاں دا حسین و جمیل مجموعہ

بہاراں مسکرا پیاں

بانی شہر نعت، نائبِ حسان

حضرت علامہ **صائم چشتی** عَازِ حَمَیْہِ اللہ

چشتی کتب خانہ

ارشد مارکیٹ جھنگ بازار فیصل آباد

Email.Chishtikutabkhana@gmail.com

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں

نام کتاب	بہاراں مسکراپیاں
موضوع	اُردو پنجابی نعتیہ کلام
مصنف	علامہ صائم چشتی
پبلسویں بار	فروری 2010
تعداد	ایک ہزار
طابع	محمد شفیق مجاہد
کمپوزنگ	چشتی کمپوزرز

پیشکش

صائم چشتی نعت ریسرچ سینٹر

رحمت ٹاؤن غلام محمد آباد نزد ملت کالج فیصل آباد

email.chishtikutabkhana@gmail.com

انتساب

فصیح البیان، طلیق اللسان، نعت خوان محبوبِ رحمان،

شاعرِ آستانہ نورِ یزدان، اصحابی ذیشان

حضرت حسان بن ثابت

دے ناں

جنہاں نعت لکھن تے پڑھن والیاں دی لاج رکھئی

صائم چشتی

18 اکتوبر 1966

حمد باری تعالیٰ

واہ سُبحان حقیقی مالک ، سب خلقت دا والی
سب دا خالق ، سب دا رازق ، سب توں شان کمالی
اوسے نے ہر چیز بنائی ، اوہو ای دیون ہارا
تاہیوں اُس دے دردے اُتے خلقت رہوے سواالی
بھاویں ہووے نیک تے بھاویں میں جیا اوگنہارا
میرا رب کریم کسے نوں کدی ناں موڑے خالی
رب میرے دے گھلے رہندے اٹھے پہر خزانے
بن منگیاں وی اپنے بوٹے پال رہیا اے مالی
اوہودن چوں رات نوں کڈھ کے رات چوں دن نوں کڈھے
اوہو ای دیوے چن نوں چمکاں دوے شفق نوں لالی

ہُن وی مولا مینوں رکھیں اپنی وِج نگرانی
کرم ترے نے اگے جیویں کیتی اے لچپالی
گنبدِ خضریٰ دی ہریالی دے صدقے تھیں مولا
کر صائم دیاں آساں والی ہری بھری ہُن ڈالی

صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

بَلِّغِ الْعُلَى بِكَمَالِهِ كَشَفِ الدُّجَى بِجَمَالِهِ

حَسُنَتْ جَبِيْعُ خِصَالِهِ صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

ترا ذکر خیر چمن چمن

تُو ہے جلوہ ریز دمن دمن

تری ہر ادا ، تیری ہر پھین

ہے عجیب تر یا شہ زمن

بَلِّغِ الْعُلَى بِكَمَالِهِ كَشَفِ الدُّجَى بِجَمَالِهِ

حَسُنَتْ جَبِيْعُ خِصَالِهِ صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

تُو گلوں میں مثلِ شمیم ہے

تُو عظیم ہے تُو عظیم ہے

ترا حُسن حُسنِ کمال ہے

ترا نُور ، نُورِ قدیم ہے

بَلَّغَ الْعُلَى بِكِبَالِهِ كَشَفَ الدُّجَى بِجَبَالِهِ

حَسُنَتْ جَبِيْعُ خِصَالِهِ صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

جو گُلُوں کے رُخ پہ نکھار ہے

ترے نام کی یہ بہار ہے

تری نعت صائم کی زندگی

تری نعت دل کا قرار ہے

صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

بَلِّغِ الْعُلَى بِكَمَالِهِ كَشَفِ الدُّجَى بِجَمَالِهِ
حَسُنَتْ جَبِيْعُ خِصَالِهِ صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

ہے جہاں کی تجھ سے ہی آبرو

تری دو جہاں کو ہے جستجو

تُو ہی سب جہانوں کی جان ہے

تری جلوہ ریزی ہے سُو بسو

ہے یہ سب تمہارا جمال ہی

صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

آئے گود میں تھے جو مصطفیٰ
کہہ اٹھیں یہ حضرت آمنہؓ
مجھے حق نے بیٹا ہے وہ دیا
نہ جواب جس کا ہے بن سکا
نہ بنی ہے جس کی مثال ہی
صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

گئے لامکاں پہ جو مصطفیٰ
یہ اٹھیں صدائیں تھیں بر ملا
ترا رب بھی ہے ترا منتظر
ادھر آ اے میرے حبیب آ
تھی یہ شب برائے وصال ہی
صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

لگی رونے طیبہ کی ہر گلی
چلے کر بلا کو حسین بھی
ترے دیں کی نانا جی خیر ہو
لو مرا سلام یہ آخری
نہیں اور صائم سوال ہی

صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

آج دنیا میں خالق کا یار آ گیا

آج دُنیا میں خالق کا یار آ گیا حاصلِ صد ہزار انتظار آ گیا
گل مہنے لگے مسکرانے لگے لالہ زاروں کے رُخ پر نکھار آ گیا

منظہرِ کبریا ، سرورِ انبیاء ، پیکرِ نُور ، منبعِ جُود و سحنا
اُنکی تعریف کوئی کرے بھی تو کیا جنکی صورت پہ اللہ کو پیار آ گیا

مصطفیٰ نے تبسم جو فرما دیا چاند شرما گیا مہر گہنا گیا
اُن کی اُننگی جو سُوئے فلک اُٹھ گئی چاند قدموں پہ ہونے نثار آ گیا

دن نکلنے لگا رات ڈھلنے لگی دل کی حالت بھی کچھ کچھ سنبھلنے لگی
بہر سجدہ جبیں خود مچپنے لگی شاہِ عالم کا شاید دیار آ گیا

رُوحِ غمناک تھی چشمِ نمناک تھی آرزوؤں کی اڑنے لگی خاک تھی
اُنکی تصویر آنکھوں میں کیا پھر گئی قلبِ مضطر کو گویا قرار آ گیا

میں گنہگار تھا میں خطا کار تھا ہر سزا کا میں صائم سزاوار تھا
میری بخشش کا بس یہ بہانہ بنا نعتِ خوانوں میں میرا شمار آ گیا

سراجِ مُنیر آگیا

پیر کے دن جہانوں کا پیر آگیا
بے مثال آگیا بے نظیر آگیا
ظلمتیں چھٹ گئیں نور چھننے لگا
ماہِ کامل سراجِ مُنیر آگیا

تو یہ کہتا ہے کب مصطفیٰ نور ہیں
نا سمجھ! وہ تو نورِ علی نور ہیں
وہ خدا تو نہیں پر یہ ایمان ہے
منظہر ذاتِ ربِّ تدیر آگیا

آج دُنیا کی ہر شے حسین ہو گئی
رُشکِ عرشِ مُعلیٰ زمیں ہو گئی
ہو گئی آج تکمیلِ حسنِ ازل
رُوحِ عالمِ بشیر و نذیر آگیا

تیرا گھر اے حلیمِ دکنے لگا
تیری قسمت کا تارا چمکنے لگا
پالنے والے کو پالنے کے لئے
کام صدِ مرحبِ تیرا شیر آگیا

زُلفِ وائل کا چشمِ مازاغ کا
صدقہ چہرہ و الفجر بے داغ کا
حُسن کی آج صائم کو خیرات دے
تیرے در کا پرانا فقیر آگیا

چوم لیتا ہوں

محمد مصطفیٰ کا نام لے کر جھوم لیتا ہوں

تصوّر میں سنہری جالیوں کو چوم لیتا ہوں

محمد مصطفیٰ کی نعت کہنے کا صلہ دیکھو

میں گھر بیٹھے مدینے کی گلی میں گھوم لیتا ہوں

مہک اُٹھتی ہیں جب راہیں چمک اُٹھتی ہیں جب گلیاں

ادھر سے آپ گزرے ہیں میں کر معلوم لیتا ہوں

محمد کچھ نہیں دیتے تو کہتا ہے ارے ظالم !

میں اُن کو مان کر داتا بدل مقسوم لیتا ہوں

طفیلِ پنجتن اور شیخِ کامل کے تصرف سے

میں ان آنکھوں سے دل کا حال کر معلوم لیتا ہوں

غمِ شپیر میں جب بھی کبھی نوحہ سناتا ہوں
میں جنت کی فضاؤں کو بھی کرمغموم لیتا ہوں
لٹا کر گھر کہا شپیر نے کربل کے تیروں سے
بجھا لو پیاس اب آغوش میں معصوم لیتا ہوں
میں خود اشعار لکھتا ہوں ارے صائمِ مری توبہ!
کوئی ارشاد کرتا ہے میں کرمغوم لیتا ہوں

بہاروں کو سلام

کملی والے کے مدینے کی بہاروں کو سلام
سبز گنبد کے نظر پرور نظاروں کو سلام

جانپِ روضہ جھکے ہیں جو سلامی کے لئے
ہم غریبوں کی طرف سے اُن ستاروں کو سلام

اشک برسائے جہاں اُمت کی خاطر آپ نے
یا رسول اللہ ! اُن خوش بخت غاروں کو سلام

ہر گل باغِ مدینہ پر ہے جنت بھی نثار
گل تو گل ہیں گلشنِ بطحا کے خاروں کو سلام

بکریاں آقا چراتے تھے حلیمہؓ کی جہاں
اُن چراگا ہوں کو اور اُن رہ گزاروں کو سلام

ہوں کروڑوں تیرے صائم کی طرف سے یا شہا
تیری آلِ پاک کو اور تیرے یاروں کو سلام

آج معراج دُولہا منانے چلے

رُخ پہ طہ کا سہرا سجائے ہوئے آج معراج دُولہا منانے چلے
مسکراتے ہوئے جانبِ لامکاں اپنی اُمت کی بگڑی بنانے چلے

چھپ گئے عیب اُمت گنہگار کے رُوئے وحدت سے نوری حجاب اُٹھ گئے
پردے پردے میں پردے حبیبِ خدا کچھ گرانے چلے کچھ اُٹھانے چلے

کون جانے کہ معراج کیا راز تھا کس کو معلوم کیسی ملاقات تھی
سچ تو ہے بس یہی کہ بقولِ رضا اُس کے جلوے اُسی کو دکھانے چلے

رہ گئے راستے ہی میں سدرہ نشیں جارہے ہیں مگر لامکاں کے مکیں
رشکِ عرشِ مُعلیٰ بنا کر زمیں لامکاں کے مقدر جگانے چلے

کیسے اُن کو خدا سے جُدا میں کہوں کیسے واعظ تری بات کو مان لوں
وہ تو وہ ہیں خدا کی قسم آج وہ اپنے بندوں کو حق سے ملانے چلے

کون بتلائے کہ وہ کہاں تک گئے وہ وہاں بھی گئے وہ یہاں بھی رہے
کیسے آئے ہیں صائم بتائے کوئی آج ہم عقل کو آزمانے چلے

دل میں کعب نہیں

دل میں کعب نہیں تو کچھ بھی نہیں

گھر میں آقا نہیں تو کچھ بھی نہیں

دیکھ کر روضہ حبیبِ خدا

قلب جھکتا نہیں تو کچھ بھی نہیں

کر کے کعبے کا حج مدینے میں

تُو جو جاتا نہیں تو کچھ بھی نہیں

نورِ احمد ہے جلوہ گر ہر سو

یہ عقیدہ نہیں تو کچھ بھی نہیں

یاد کر کے گلی مدینے کی
دل مچلتا نہیں تو کچھ بھی نہیں

جن کا صائم جہاں سوالی ہے
اُن سے مانگا نہیں تو کچھ بھی نہیں

ہمارا مدینہ

رسولوں کی آنکھوں کا تارا مدینہ

ہے بحرِ الم کا کنارہ مدینہ

ہیں جیسے رسولوں میں پیارے محمد

ہے شہروں میں ایسا پیارا مدینہ

غریبوں، یتیموں، فقیروں کا ماویٰ

ہے سب بے کسوں کا سہارا مدینہ

بہاروں کا مسکن گلوں کا تبسم

ہے جنت کا دلکش نظارا مدینہ

اے یثرب کو طیبہ بنا دینے والے

دکھا دے مجھے بھی خدارا مدینہ

کرو مجھ پہ نظرِ کرم یا محمد
رہے مسکراتا تمہارا مدینہ

کہو نجدیوں سے کریں ختم شر کو
ہمارا ہے صائم ہمارا مدینہ

کلیاں مسکراپٹیاں

ایہہ کون آیا کھلے غنچے تے کلیاں مسکراپٹیاں
شہر مکے دیاں خوش بخت گلیاں مسکراپٹیاں
ایہہ صائم کون آیا اے حلیم دے خیال اندر
ایہہ کیوں چُپ کیتیاں کھلیاں ای کھلیاں مسکراپٹیاں

فضاواں مسکراپیاں

محمد مصطفیٰ آئے فضاواں مسکراپیاں

گھٹاواں نور برساواں ہواواں مسکراپیاں

ولادت ہندیاں سوہنے نہیں جد سجدے چہ سر رکھیا

خطا کاراں نوں چین آیا خطاواں مسکراپیاں

جتھوں جتھوں دی لنگھدی جاوندی ڈاچی حلیمہؓ دی

اوہ راہواں بن گیاں جنت اوہ تھاواں مسکراپیاں

تبسم آمنہؓ دے لال نے جس وقت فرمایا

ازل دیاں ساریاں رنگیں اداواں مسکراپیاں

خلیل اللہ دے خواباں دی ہوئی تعبیر اَج پوری
جو رو رو منگیاں سَن اوہ دُعاواں مُسکراپیاں

دُعا دے واسطے صائم جدوں سوہنے نے ہتھ چائے
خُدا دیاں رحمتاں بن کے گھٹاواں مُسکراپیاں

ستارا چمک پیا

اَج آمَنہٗ دے گھر چن چڑھیا دھرتی دا ستارا چمک پیا

اِس چن دیاں چمکاں تھیں بلکہ ایہہ عالم سارا چمک پیا

واہ بھاگ حلیمہٗ دائی دے سب جگ دے باپ دی مائی دے

جس نال جہدے سب اجڑاں دی قسمت دا وی تارا چمک پیا

کر کر کے اشارے اُنگلاں دے حُوراں نوں فرشتے کہندے نیں

اوہ طُور دا جلوہ ویکھو نی اَج مُڑ کے دوبارہ چمک پیا

شیطان نوں چھڈ کے دو جگ دی ہر چیز نے سجدہ کر دتا

جد الف دا میم دے بُرقعے دے وِچوں دی نظارا چمک پیا

اُس نورِ خُدا نوں صائم نیں انوار دا قاسم کہنا ایں

لکھ لکھ کے قصیدے ایہہ جس دے ناچیز نکارا چمک پیا

خُدا دے رازداں بن کے

محمد مصطفیٰ آئے خُدا دے رازداں بن کے
خُدا ہے بولدا اپنے محمد دی زباں بن کے

محمد مصطفیٰ دے نور دے ہر سُو نظارے نیں
منور آپ دے ہی نور تھیں چن تے ستارے نیں
سی ایہو نور آیا طُور تے برقی تپاں بن کے

جہدے اک دم دی حنا طر کل زمانہ پالیا رب نیں
جہدی خاطر گنہگاراں نُوں وی اپنا لیا رب نیں
اوہ رووے غار اندر ہر دُکھی دلدی فُغاں بن کے

جہدی اِک مسکراہٹ نے زمانے نوں ہَسا دِتا
جہدے اِک اشک نے صائم فلک دا دل ہلا دِتا
گیا معراج نوں اوہو مکین لامکاں بن کے

خدا دا نور آیا اے

نہ اوہ پہلوں خدا بیسی نہ آیا اے خدا بن کے
خدا دا نور آیا اے محمد مصطفیٰ بن کے

بشر تے کیہ خبر اوہدی فرشتے وی نیئیں پاسکدے
جو آیا آمنہؓ دے گھر امام الانبیاء بن کے

ہنیرے نوں مٹا دتا زمانے چوں محمد نہیں
کدی شمس الضحیٰ بن کے کدی بدر الدجیٰ بن کے

خدا دیاں رحمتاں دی ہر طرف برسات ہو جاندی
جدوں لہراؤندیاں نیں اُسدیاں زُلفاں گھٹا بن کے

پتہ لگناں ایں اُسدیاں عظمتاں دا دن قیامت دے
اُہدے در تے جدوں آئے سوالی انبیاء بن کے

نبی ہووے، ولی ہووے تے بھانویں کوئی ہے صائم
جہنے پایا ہے جو پایا اُہدے در دا گدا بن کے

اَڄ پاڪ محمد آيا اے

اَڄ پاڪ محمد آيا اے اَڄ پاڪ محمد آيا اے

فرش توں لے کے عرش دے تیکر نور دا بدّل چھایا اے

اَڄ پاڪ محمد آيا اے

سب توں پہلا نوری تارا ، ربّ دا پاڪ حبیب پیارا

عرش دی رونق فرش دے اُتے ، آ جلوہ فرمایا اے

اَڄ پاڪ محمد آيا اے

باوِ صبا رحمت دی چلے جُھکیا عرش زمیں دے وٹے

نور دے تڑکے نوریاں رَل کے ، نور دا سہرا گایا اے

اَڄ پاڪ محمد آيا اے

نُورِ مَکھڑا چن پیشانی ، لب یاقوتی اکھ مَستانی
زُلفِ وائیلِ قدرِ دی شبِ تھیں ، پایا شانِ سوایا اے
اَجِ پاکِ محمدِ آیا اے

پردے وِچ چُھپایا کچھ نئیں ، باقی کول بچایا کچھ نئیں
سب کچھ اپنا ربّ نین جھولی ، آمنہؓ دی اج پایا اے
اَجِ پاکِ محمدِ آیا اے

سوہنا ہر اعلیٰ توں اعلیٰ ، نُورِ مجسمِ سب توں بالا
جگِ دی رحمتِ سب دے داتا ، تاجِ لولاکِ دا پایا اے
اَجِ پاکِ محمدِ آیا اے

بیٹی تائیں کہوے حلیمائِؓ ، رَجِ رَجِ خوشی منانی شیمائِؓ
دِتا ویرِ اوہ تینوں ربّ نین ، جس لئی جگِ بنایا اے
اَجِ پاکِ محمدِ آیا اے

اُمت دا رکھوالا آیا ، حق دا نور اُجالا آیا
لہندے چڑھدے صائم جس دے ، نور نے چائن لایا اے
اَنج پاک محمد آیا اے

فرش توں لے کے عرشاں تیکر نور دا بدل چھایا اے
اَنج پاک محمد آیا اے

شانناں اُس ذیشان دیاں

کراں بیان کی شانناں اُس ذیشان دیاں
جس نوں اُون سلاماں ربّ رحمان دیاں

جس دے نوروں خالق سچے کل جہان بنایا
آمنہ دے گھر اُس سوہنے نیں آجلوہ فرمایا

کندھاں ہلیاں سارے کفرستان دیاں
کراں بیان کی شانناں اُس ذیشان دیاں

اَج اوہ نور خزانہ آیا جس دے کل خزانے
نبی پیمبر مُرسل سارے ہر ہر وِچ زمانے

دیندے آئے خبراں جس دے آن دیاں
کراں بیان کی شانناں اُس ذیشان دیاں

واہ حلیمہؓ لیکھ ترے دے بدلے خوب ستارے
بن کے اُج اوہ چھیڑو تیریاں بکریاں نوں چارے
جس دے ہتھ مہاراں کل جہان دیاں
کراں بیان کی شانناں اُس ذیشان دیاں

عرش دا احمد نام محمد فرش تے پاون والا
میم دا برقعہ لاه کے مڑ کے عرش تے جاون والا
کرے اڈیاں ربّ عربی مہمان دیاں
کراں بیان کی شانناں اُس ذیشان دیاں

اس نوں صائم سمجھ نیئیں سگدے خاکی نوری ناری
جس دے پاک لباں چوں بولے آپ خداوند باری
دین گواہی آیتاں پاک قرآن دیاں
کراں بیان کی شانناں اُس ذیشان دیاں

انوار محمد عربی دے

جلوے میں عرشاں فرشاں تے سرکار محمد عربی دے
ہر پاسے عاشق ویہندے میں انوار محمد عربی دے
وَالْفَجْرِ جَبِينِ ، وَالشَّمْسِ عَارِضِ ، پُرْكَيْفِ نَظَرِ ، كَيْسُو طَه
أَبْرُو مِيْنِ قَابِ قَوْسَيْنِ خمدار محمد عربی دے
ہتھ پاک ید اللہ، لب یوحی، مازاغ دے اکھیاں وچ ڈورے
نعلین گئے سی عرشاں توں لنگھ پار محمد عربی دے
یعقوبؑ نبی ناں اک پل وی یوسف دی جدائی وچ روندے
تک لیندے میں نشیلے جے اک وار محمد عربی دے

مخلوق نے دسو کی اُس دی تعریف ثنا کر لینی اے
پڑھدا اے قصیدے خود خالق ستار محمد عربی دے
میں صائم اوہدے پیراں نوں چم چم اکھیاں تے لاواں گا
اک وار جو مینوں لے چلے دربار محمد عربی دے

محفلِ نون ہور شنگار لوؤ و

محفلِ وِچ پیٹھنِ والیو اَنج ، محفلِ نونِ ہور شنگار لوؤ و

میلادِ ہئے اَنجِ محبوباں دا گُندِ صَلِّ عَلٰی دے ہار لوؤ و

اَنجِ رَبِّ پیا ہتھیں وَنڈِ دا اے سِرِ صدقہ یارِ پیارے دا

ناں سَنگو سَنگتِیو سَنگنِ تونِ دامنِ نونِ ہور کھلار لوؤ و

یوسفِ نہیں اَنجِ تے یوسفِ دے یوسفِ نے پردہ چایا اے

اِکِ جلوے تونِ مُلِ جاناں دا جے تارِ سکو تے تارِ لوؤ و

کر کٹھیاں حوراں ملاں نونِ ، ارشادِ خدا فرماندا اے

بنِ بنِ کے ٹولیاں اَنجِ میرے محبوبِ دا کر دیدار لوؤ و

اَنجِ دریا ربِّ دی رحمتِ دا وِچِ جوشِ دے صائمِ آیا اے

اے عاصیو ! بخشے جاؤ گے عیباں دا کر اقرار لوؤ و

مِعْرَاج

دَسے سوہنے دا جاگن سون کپھڑا
دَسے عرشاں تے جاون اُون کپھڑا
حریمِ ناز وُل پرواز کر کے
تخیل دی بھناوے دھون کپھڑا

صائمِ چشتی

۲۶ رجب المرجب ۱۳۸۵ھ

جلوہ گاہواں مُسکراپیاں

ناں جتھے جا سکے کوئی خدا دا یار جاندا اے
اوہ ویکھو عرش وے خلق دا سردار جاندا اے

مناؤ رل کے اج خوشیاں سیہ کارو خطا کارو
نصیبے آج تْساڈے جاگ اُٹھے نین گنہگارو
اَساڈے واسطے ساڈا پیا غنخوار جاندا اے
اوہ ویکھو عرش وے خلق دا سردار جاندا اے

کہوے چن ، تاریاں تائیں خوشی دی رات آئی اے
خدا دے لاڈلے محبوب دی بارات آئی اے
اوہ دُولہا ویکھ لسو براق تے اَسوار جاندا اے
اوہ ویکھو عرش وے خلق دا سردار جاندا اے

کوئی سدرہ تے جا سر نوں جھکا ہتھ جوڑ دیندا اے
کوئی عرشاں دے نیڑے پہنچ کے دم توڑ دیندا اے
مرا محبوب حَداں ساریاں لنگھ پار جاندا اے
اوہ ویکھو عرش وے خلق دا سردار جاندا اے

گیا لنگھ جنّھاں راہواں توں اوہ راہواں مُسکراپیاں
ملاقاتاں دے ویلے جلوہ گاہواں مُسکراپیاں
تصدّق لامکاں سوہنے توں سو سو وار جاندا اے
اوہ ویکھو عرش وے خلق دا سردار جاندا اے

سوال اُمت دی بخشش دا جدوں سرکار نہیں کیتا
قرضیٰ دا سی وعدہ خالق و ستار نہیں کیتا
جو منگیا یار نہیں صائم اوہ دیندا یار جاندا اے
اوہ ویکھو عرش وے خلق دا سردار جاندا اے

کوئی جا سدرہ تے ہار گیا

کوئی رہ آسمان تے یار گیا کوئی جا سدرہ تے ہار گیا
اک کالیاں زلفاں والا سی جیہڑا عرش توں بھی لنگھ پار گیا

حوراں سہرے گاوندیاں آیاں

زلفاں رستیاں وِچ وچھائیاں

لنگھدا جیہڑے راہوں سوہنا عربی شاہ اسوار گیا

تارے ڈُب ڈُب تر دے جاندے

قدسی سجدے کر دے جاندے

نظر کرم دی کر کے سوہنا سب دے بیڑے تار گیا

کستوری دے دے حُلّے آون

خوشبوآں دے دے بِلّے آون

عرش دا راہی جاندا جاندا ہر سو مہک کھلار گیا

اِک پل اندر پینڈے مگّے

پردے جا وحدت دے چھگّے

نُور گیا ہو نُور چ شامل عشق دا گھل اسرار گیا

گھر والا گھر جا کے آیا

اُمّت نوں بخشا کے آیا

بیڑا عاصیاں والا صائم اَج راتیں ہو پار گیا

کرن دے یارنوں سجدہ

مدینے شہر دے میں ہر گلی بازار توں صدقے
دیارِ یار تیرے ہر در و دیوار توں صدقے

مرا دل چیریا کاہدا غمِ ہستی مٹا چھڈیا
نگاہِ یار میں تیرے ترکھے وار توں صدقے

زمیں توں لامکاں دا فاصلہ اک پل چہ طے کیتا
اے عربی شہسوارا اس تری رفتار توں صدقے

محبت نال چادر دُشمنناں تھلے وچھا دینی
شہنشاہا تیرے اس خُلق دی تلوار توں صدقے

کوئی دَند توڑ دا اپنے کوئی چڑھدا اے سُولی تے
محمد مصطفیٰ دے پیاریاں دے پیار توں صدقے

نہ واعظ روک صائم نوں کرن دے یار نوں سجدے
اوہ سرکاہدا اے ناں ہووے جو پائے یار توں صدقے

تیرے ہاں دا سوہنیا ہور نہیں

اے کملی والیا محبوبا تیری شان دا سوہنیا ہور نہیں

تیری شانِ عظیم ہے سب نالوں تیرے ہاں دا سوہنیا ہور نہیں

تیرے رُخ و لے جو ویہندا اے اوہنوں اپنا آپ ای دسد اے

رَبِّ باہجھ حقیقت تیری نوں کوئی جان دا سوہنیا ہور نہیں

خلقت نوں بناون دا مقصد ہے سوہنیا محض ظہور تیرا

بن نعت تَسَاوُی دے مطلب قرآن دا سوہنیا ہور نہیں

حُبِّ تیری میریا محبوبا اسلام دا رُکنِ اوّل ہے

کوئی اس توں وڈا جُز ہرگز ایمان دا سوہنیا ہور نہیں

صائم نوں اپنی اُلفت دا اک جام عطا کر محبوبا!

کوئی دارو اسدے بن اس بے درمان دا سوہنیا ہور نہیں

جندواری جا، دم ہاری جا

اے کملی والیا محبوبا ، میری تقدیر سنواری جا
گھر میرے جاندا جاندا ای اک سوہنیا جھاتی ماری جا

دیہہ خیر نشیلیاں نیناں دے مخمور پیالیاں دی ساتی
اک دے دے کے جام نگاہواں دا مینوں وی چاہڑ خُماری جا

دل وچ اڈیک تساڈی دے ہر ویلے دھڑکدا رہندا اے
مُل پے جائے اس دی دھڑکن دا نیناں دی پھیر کٹاری جا

جے منگتیا منگن آیا ایں توں کملی والے دے درتے
جو منگ سکناں ایں منگی جا دامن نوں ہور کھلاری جا

چھڈ کشتی سٹ پتواراں نوں ہے طلب جے کنڈھا لبھن دی
ڈر لاه کے جھکھڑ طوفاناں دا لا بحرِ عشق وچ تاری جا

اے صائم مل جے وٹناں ایں تُوں جانندیاں جانندیاں ساہواں دا
جا یار دے پاک دوارے تے چند واری جا ، دم ہاری جا

اِک حشر دو بارہ ہووے گا

اے دل گھبرا نہ گجھ دن تے رورو کے گزارا ہووے گا
اِک دن اوہ دن وی آوے گا جَد کول پیارا ہووے گا

ایہہ مَنّیاں بدیاں وَدھ جاسن دن حشر دے نیک اعمالاں توں
پر پلّا یار دی رحمت دا عیباں توں بھارا ہووے گا

دوزخ دے فرشتے چھڈ دیسن سرکار دی ساری اُمت نوں
اُس کملی والے آقا دا جس وقت اشارا ہووے گا

دن حشر دے خالق چاہوے گا مرضی محبوب پیارے دی
جس جس نوں یار نیں چُن لیناں اُہدا پار اُتارا ہووے گا

اے دَرِداں ماریا مہجورا آ یار دے پاک دوارے تے
اِس چوکھٹ تے سر رکھدیاں امی ہر درد دا چارا ہووے گا

دن حشر دے زہرا آوے گی جد لے کے خون شہیداں دا
وِچ حشر دے رَبّ دی سونہہ مینوں اک حشر دوبارا ہووے گا

اِس واسطے صائم ہر ویلے میں موت نوں واجاں ماردا ہاں
سُنیاں ایں عربی ماہی دا وِچ قبر نظارا ہووے گا

مرے دل دی صدا بن کے

صبا جاویں مدینے نوں مرے دل دی صدا بن کے
مرے محبوب نوں آکھیں سراپا التجا بن کے

کہویں اے نازدارا ، شہسوارا ، ربّ دے مہماناں
حسیناں ، مہ جبیناں ، نازنیناں ، پاک سلطاناں
کدی آجا مرے درداں دے زخماں دی دوا بن کے

بلندی ہے مری ایہو تے ایہو آبرو میری
تمنا آخری ایہو تے ایہو آرزو میری
میں آواں در ترے تے زائراں دی خاکِ پابن کے

جے ویکھاں اپنے عملاں نوں تے آقا کجھ نہیں پلے
تری رحمت دے ول ویکھاں تے جا پن سب گنہ تھلے
تری رحمت گناہاں نوں اڈا دیندی ہوا بن کے

نرالی ہے زمانے توں تری ہر شان محبوبا
ترا صائم ترے صدقے ترے قربان محبوبا
میں سب کجھ پالیا آقا ترا مدحت سرا بن کے

ایٹھوں مل دا چین قرار سدا

ایہہ نگری کملی والے دی ایٹھوں ملدا چین قرار میاں
وڈھ شانناں رکھدے عرشاں توں ایہہ گلپاں تے بازار میاں

اس در دے اُتے جھکدے نیں سر غوثاں قطباں ولپاں دے
لکھ چُمدے فرشتے آ آ کے اس پاک شہر دیاں گلپاں دے
محبوب دے در تے ورھدے نے رحمت دے پئے انوار میاں

اس در تے عاشق پہنچن لئی پئے کئی کئی رُوپ وٹاندے نیں
جامی جئے عاشق متوالے رَل اجڑاں دیوچ آندے نیں
اس در تے لکھاں پہنچن لئی مر جانداں ٹکراں مار میاں

ہے اتھے مان غریباں دا جو پالنہار یتیمیاں دا
اوہ سوہنا راہی عرشاں دا جس چاریا مال حلیمیاں دا
اتھے وسدا داتا دوجگ دا اتھے رہندا ربّ دا یار میاں

چل صائم اوٹھے ٹر چلے جتھے دکھ دوجگدے مکدے نیں
جس تھاں تے کملے دیوانے جا کملی دے وِچ لگدے نیں
اس دَر توں صدقے جاندی اے پئی جنت دی گلزار میاں

اس جگ وِچ پیار دا نام نہیں ایہہ دُنیا ساٹھی چوراں دی
ایہہ دُنیا خاک اڈاؤندی اے مظلوماں دی کمزوراں دی
جو یار ہے ڈگیاں ڈھٹھیاں دا پا اس دے نال پیار میاں

مناقب

محمد کے گھر کی

محمد کے گھر کی ضیا لُٹ رہی ہے

نگاہِ علیؑ کی جلا لُٹ رہی ہے

ادھر کربلا کی زمیں جل رہی ہے

ادھر شمعِ نورِ علیؑ ڈھل رہی ہے

وہ بانو کے سر کی رِدا لُٹ رہی ہے

محمد کے گھر کی ضیا لُٹ رہی ہے

وہ اکبرؑ پدر سے جدا ہو رہے ہیں

وہ عمونؑ و محمدؑ فدا ہو رہے ہیں

ادھر بنت خیر النساء لُٹ رہی ہے

محمد کے گھر کی ضیا لُٹ رہی ہے

ہے کہتی تڑپ کر یہ پیاسی سکینہؓ
مرے ابا دیکھیں گے کب ہم مدینہ
جہاں رحمت مصطفیٰؐ لٹ رہی ہے
محمد کے گھر کی ضیا لٹ رہی ہے
ملا تیر اصغرؓ کو پانی کے بدلے
تو قاسمؓ کو نیزہ جوانی کے بدلے
قضا تیرے ہاتھوں رضا لٹ رہی ہے
محمد کے گھر کی ضیا لٹ رہی ہے
کہوں کیا میں صائم کہ کیا لٹ رہا ہے
خدا کی قسم خود خدا لٹ رہا ہے
کہ جب آلِ نورِ خدا لٹ رہی ہے
محمد کے گھر کی ضیا لٹ رہی ہے

شہسوارى كو سلام

شہسوارِ کربلا کی شہسوارى کو سلام
نیزے پر قرآن پڑھنے والے قارى کو سلام

رات دن بچھڑے ہوؤں کی راہ میں رہنا کھڑے
اے حزیں صغرا تمھاری انتظاری کو سلام

صبر کی چادر بتولِ پاک کی سر پر رہی
حضرت زنیب تمھاری پردہ داری کو سلام

مسکرا کے پیش تیغوں کے کیا رنگیں شباب
اکبر و قاسم تمھاری جانثاری کو سلام

کانپ اٹھا عرش کا دل آسماں تھرا گیا
اصغرِ معصوم تیری بے قراری کو سلام

پی کے صائم جھومتا تھا جسکو کربل کا شہید
بادۂ عشق نبی تیری خُماری کو سلام

کیویں بانو نوں چین آئے

لُٹا کے گھر جدوں مقتل دے ول آقا حسین آئے
محمد مصطفیٰ خود امتحاں دوہتے دا لین آئے

اُچھالا مار کوثر آگیا سی باہر چشمے توں!
جدوں اصغر کہاوں فاطمہ دے نور عین آئے

تبسم کر دیاں سید نے گردن نوں جھکا دتا
گلے وچ ہار جد زہریلیاں تیراں دے پین آئے

اُلا داں والیو ! دسو کھاں ہتھ رکھ کے دلاں اُتے
کرا کے گود نوں خالی کیویں بانو نوں چین آئے

کیہا اکبر نے آخر وار منہ کر کے مدینے نوں
ترا ہر دکھ وی میری جان نوں اے میری بھین آئے

کلیجہ آگیا منہ نوں حزیں صغرا دا اے صائم
مدینے ول جدوں سن شام ولوں پیندے وین آئے

کربل وچہ کربل دا والی

کربل وچہ کربل دا والی کربل دی فضا ول تکدا رہیا
تک اُسنوں قضا گھبراندی رہی اوہ حکمِ خدا ول تکدا رہیا

کھا تیر اخیری وار جدوں بابل ول تکیا اصغر نین
دو عالم روپے پر سید سچناں دی رضا ول تکدا رہیا

جد چڑھ نیزے تے سید دے سر نے الحمد سنائی سی
پا انگلی منہ وچ ہر قدسی عاشق دی ادا ول تکدا رہیا

قرآن دے حافظ تے قاری جد تیر قرآن نوں مار دے سن
قرآن حیران ہوا اک پاسے دنیا دی ہوا ول تکدا رہیا

جد تیک ٹری نیئیں دھی زنیب سب گھر لٹوا کے بابل دا
تد تیکر بابل زنیب دا میدانِ بلا ول تکدا رہیا

رکھ پتھر دل تے اے صائم کربل وچ نانا سید دا
اُمت دی جفادے ول نالے دوہتے دی وفا ول تکدا رہیا

صغرانوں دے جا

راہواں میرے بابلا نے تیریاں میں ملیاں
صغرا نوں دے جا کدی آن کے تسلیاں

ویراں نالوں وکھ ہو کے کدی وی ناں ہستی آں
کسے وی ناں گلاں آکے ویراں دیاں دسیاں
اگاں ہین سینے وچ غماں دیاں بلیاں
صغرا نوں دے جا کدی آن کے تسلیاں

کیہڑی سی خطا میری کئی مینوں چھڈیا
کیہڑی گلوں مینوں پروار وچوں کڈھیا
لمیاں جدائیاں میتھوں جانڈیاں نہیں جھلّیاں
صغرا نوں دے جا کدی آن کے تسلیاں

ویر وڈے آکھیا سی لین تینوں آواں گا
تینوں اماں جان نوں تے پھوپھی نوں ملا واں گا
ٹُر گے او مینوں دے کے جھوٹھیاں تسلیاں
راہواں میرے بابلا نے تیریاں میں ملیاں

مینوں نکے ویر دیاں یاداں جدوں آندیاں
کی دساں بابلا میں کی بن جاندیاں
بے وس ہاواں میتھوں جاندیاں نہیں ٹھلیاں
صغرا نوں دے جا کدی آن کے تسلیاں

خواب وچ جدوں کتے دادی جان آندیاں
واجاں اوہ وی مار مار ٹساں نوں بلاندیاں
راہ تیرا وہندیاں مدینے دیاں گلپاں
صغرا نوں دے جا کدی آن کے تسلیاں

راہ پُچھ کونے والا کول تیرے آواں گی
پھٹ سارے کھول کے میں بابلا دکھاواں گی
چھریاں جو ہین میرے سینے اُتے چلیاں
صغرا نون دے جا کدی آن کے تسلیاں
صغرا دا حال صائم قلم نے کی دسناں
ہویا نہیں نصیب جہدے اک پل ہسناں
ہاڑے سُن جہدے کندھاں روضے دیاں ہلیاں
صغرا نون دے جا کدی آن کے تسلیاں

لاکھوں سلام

جس کو اُمت کا غم ہی ستاتا رہا
اَشک غاروں میں جو تھا بہاتا رہا
جو مقدر ہمارے بناتا رہا
اُس کی سب آل و عترت پہ لاکھوں سلام
مصطفیٰ جانِ رحمت پہ لاکھوں سلام

جس کے شوہر پہ خنجر چلایا گیا
جس کے بیٹے کو کربل میں لایا گیا
جس کی بیٹی کو قیدی بنایا گیا
شانِ خاتونِ جنت پہ لاکھوں سلام
مصطفیٰ جانِ رحمت پہ لاکھوں سلام

سامنے جس کے اکبر فدا ہو گیا
گود میں جس کی اصغر تڑپتا رہا
جس کو اُمت نے تیروں کا تحفہ دیا
اُس شہیدِ محبت پہ لاکھوں سلام
مصطفیٰ جانِ رحمت پہ لاکھوں سلام

زیرِ نخر بھی حق بات جس نے کہی
چوٹ پر چوٹ سینے پہ جس نے سہی
جس کی صغرا مدینے میں روتی رہی
اُس کی صائم شہادت پہ لاکھوں سلام
مصطفیٰ جانِ رحمت پہ لاکھوں سلام

سوہنا غوث الاعظم جیلانی

جد غوث الاعظم جیلانی اک نظر ملا کے چھڈ دا اے
فرشاں توں لیکے عرشاندے اسرار وکھا کے چھڈ دا اے

دربار تے کوئی آجاوے جے کر کے نیت چوری دی
اوہ چوراں نوں پھڑلیندا اے فرقطب بنا کے چھڈ دا اے

جس خوش قسمت دی پھڑلیندا بانہہ غوث الاعظم جیلانی
اُس تائیں کملی والے دا دیدار کرا کے چھڈ دا اے

شہ غوث الاعظم آقا لئی کد قید اے باراں سالوں دی
اوہ جس بیڑے ول نظر کرے اوہنوں پار لگا کے چھڈ دا اے

کوئی دُکھیا جَد وی مشکل وچ اِکوار پکارے سوہنے نوں
اوہدی مشکل کر داخل نالے ہر دردِ مِٹا کے چھڈ دا اے

ہے سایہِ غوثِ دا صائم تے ایہہ جس محفل وچ جاندا اے
لانعرہِ غوث دے منکر دے دل نوں لرزا کے چھڈ دا اے

قطب بنا اندا اے

میں غوث جلی نون پیراں دا بے پیر نہ آکھاں تے کی آکھاں

دو جگ نون اُسدے نونے دی جاگیر ناں آکھاں تے کی آکھاں

جو ڈبے بیڑے تار دا اے جو چوروں قطب بناوندا اے

اُہدی مرضی نون میں خالق دی تقدیر ناں آکھاں تے کی آکھاں

قُم کہہ کے جیہڑے سوہنے نہیں ہے زندہ کیتا مردے نون

میں گن دی اُسدے لفظاں وچ تاثیر ناں آکھاں تے کی آکھاں

جد ماں شبیر دی بیٹی اے جد باپ حسن دا تارا اے

پھر اُس نون حیدر صندر دی تصویر ناں آکھاں تے کی آکھاں

جو رائی وانگوں ویہندا اے اے صائم ساری دنیا نون

اُہدے سامنے لوح عالم دی تحریر ناں آکھاں تے کی آکھاں

جسٹنوں غوث دیاں رکھاں

شان غوث دا کی جانے جہدیاں اَنھیاں نیں اَکھاں
منگتا غوث دی گلی دا بیڑے تار دا اے لکھاں

غوث پاک دے دوارے دُکھ مکدے نیں سارے
کملی والے دے نوری اوتھوں لبھدے نظارے
حسن جنتاں دا پایا اوہدی گلی دیاں لکھاں

قسم اللہ دی عطا دی نالے رُخِ مصطفیٰ دی
دعوے نال ہاں میں کہندا کچی گل نیں گدا دی
اوہنوں خوف نیں قبر دا جس نوں غوث دیاں رکھاں

فضل رب نے کمایا شانِ غوثِ دا ودھایا
ولیاں گردناں نوائیاں پیرِ غوثِ نیں ٹکایا
کیوں ناں دس کھاں میں سرنوں اوہدے پیراں پیٹھ رکھاں

منگاں نت ایہہ دعاواں درِ غوثِ تے میں جاواں
رو رو غوثِ دے دوارے صائم دُکھڑے سناواں
شالا کرو ایہہ دُعائیں لذتِ دیدی میں چکھاں

اجمیری خواجہ اج میری

اجمیری خواجہ آج میری فریاد سنو دُکھ دُور کرو
کر نظر کرم دی دُکھیانوں دل شاد کرو مسرور کرو

ترے وِج دربارِ معلیٰ دے کی سوہنیا تحفہ پیش کراں
مرے کول تے بس دو اتھرو نیں یا خواجہ جی منظور کرو

دیہہ صدقہ کلیر والے دانالے پاک پتن دے راجے دا
مرے دل دی ہنیری بستی نوں یا خواجہ نُور و نُور کرو

تُوں مان مان ہیں سارے چشتیاں دا تُوں چارہ گر بیچاریاں دا
میرا بیڑا پار گناہواں دا یا آفتا پہلے پُور کرو

ترے دردے اُتے آیا ہاں لے سوہنیا خالی جھولی نوں
شہ قطب الدین دے صدقے تھیں مری جھولی نوں بھر پور کرو

چونہ گُٹاں دیوچ یا خواجہ ترے فیض دا ڈنکہ جدا اے
چونہ گُٹاں دیوچ صائم نوں سرکار میری مشہور کرو

ربا حيان

لوکو کہو و مدینے داسگ مینوں

مینوں گوہر مراد دامل گیا اے طعنے لکھ دیوے بھاویں جگ مینوں
میری قسمت دی پئی اے جاگ قسمت ہوا گئی اے نسبت وی لگ مینوں
تیزی میرے حسین مقدارں دی کر گئی شاعراں نالوں الگ مینوں

اَج توں صائم نوں صائم ناں آکھیو جے

لوکو کہو و مدینے داسگ مینوں

قسمت بن دی

قسمت بن دی مدینے دیوچ جا کے گیاں گزریاں جگوں وگتیان دی
کاش کتا مدینے دا میں ہندا قسمت جاگ پیندی بختاں ستیان دی
تدنوں دتی ایہہ دل نیں صدا فوراً ناہنچار صائم خبردار ہو جا

تیری ایہہ مجال کمینیاں اوئے

کریں ریس مدینے دیاں کتیاں دی

رونق عرشاں دی

جھک جھک پئے ویکھن دھرتی ول تارے رونق عرشاندی آئی زمین اُتے
مالک دنیا دا دنیا دیوچ آیا لاکے طہ دا سہرا جبین اُتے
ظاہر جلوہ عبداللہ دے گھر ہو یا چمکاں پہنچیاں عرش برین اُتے
حسنِ عالم دی آئی بہارِ صائم
رعب پے گیا ہر اک حسین اُتے

تازہ شباب آیا

برقعہ میم دا پہن کے الف آیا یا ہے میم ہو کے بے نقاب آیا
سُتی پئی حلیمہ دے بھاگ جاگے گھر جہدے رسالت مآب آیا
ہوراں دانیاندی جھولی وچ پئے ذرے اسدی وچ جھولی آفتاب آیا
کمر فلک دی پیری توں جھکی صائم
دھرتی تائیں اے تازہ شباب آیا

تیری چشم مازاغ دا واسطہ ای

کملی والیا ظلمتاں دُور کر دے رُخ روشن چراغ دا واسطہ ای
نُوری پھل نیں حسن حسین جسدے اوس حیدری باغ دا واسطہ ای
زہرا پاک دی پاک تطہیر چادر چٹّی صاف بے داغ دا واسطہ ای
نظرِ کرم کر صائمِ غریب اُتے
تیری چشم مازاغ دا واسطہ ای

نگاہواں دا واسطہ ای

سنگِ میل شبیر نیں لائے جتھے اوس منزل دیاں راہواں دا واسطہ ای
وچھڑن لگیاں صغرا معصوم دیاں حسرت بھریاں نگاہواں دا واسطہ ای
حُب داراندے سینے جو چیر دیاں اوہناں تکھیاں ہاواں دا واسطہ ای
بخشیں صائمِ نونِ غمِ شبیر مولا
شہ دے آخری ساہواں دا واسطہ ای

اشکبار دعاواں دا واسطہ ای

کر دے کرم ربا بطحا نگر دیاں خوشگوار فضاواں دا واسطہ ای
ساڈے واسطے نبی نین کیتیاں جو اشکبار دعاواں دا واسطہ ای
مڑ مڑ چُجمن جو روضے دی جالیاں نوں اوہناں مست ہواواں دا واسطہ ای
جتھے صائم دے آقا نے پیر لائے
اوہناں گلایاں تے تھاواں دا واسطہ ای

الوداعی سلاماں دا واسطہ ای

کربل وچ جو پیتے حسین سید اوہناں رنگے جاماں دا واسطہ ای
ٹرن لگیاں کیتے شپیر جھیرے الوداعی سلاماں دا واسطہ ای
قیدی ہو جو تساندی آل تکیاں خون بھجیاں شاماں دا واسطہ ای
کملی والیا صائم دا تار بیڑا
تیرے سارے غلاماں دا واسطہ ای

راز کربل دا

راز کربل دا عقل جے کھول سکدی پیدا کدی ناں روح یزید ہندی
سودے جنت دے ہندے ناں منبراں تے نال سراندے جنت خرید ہندی
فرقے بندیاں دا بیڑا بہہ جاندا ناں تنقیص ہندی ناں تردید ہندی

لبھا نیئیں جیہڑا حجرے وچ صائم

اُسدی ساہمنے دید سعید ہندی

مینیوں ایسی توحیدتوں ڈراوندا

سدھی گل میں تے کرنی جان داہاں لھی چوڑی تمہیدتوں ڈراوندا
جس وچ ہووے ناں ٹھوس دلیل کوئی مینیوں ایسی تردیدتوں ڈراوندا
غلطی اُتے حسین یزید حق تے آکھن والے یزیدتوں ڈراوندا
جس وچ ہووے توہین رسول صائم

مینیوں ایسی توحیدتوں ڈراوندا

عشق باہجھ ہندا نکتہ حل ای نیئیں

کی میں کر بل دا کراں بیان قصہ دسی جان والی ایہہ تے گل ای نیئیں
پیر اک وی دشتِ بلا اندر عقل نارسا سکدی چل ای نیئیں
حسن کی چاہیا عشق کی دتا عشق باہجھ ہندا نکتہ حل ای نیئیں

صائم جو ویکھاں جے اوہ دس دیواں

شرع والیاں توں ہونا جھل ای نیئیں

ہر آرام حسین نیں چھوڑ دتا

بھر کے پور سفینہ حیات والا ربدے نام حسین نے چھوڑ دتا
زہر فسق و فجور دا دیکھ گھلایا ہتھوں جام حسین نے چھوڑ دتا
زور ہندیاں سندیاں کوفیاں نوں سرِ عام حسین نے چھوڑ دتا
گردش نانے دے دین تے ویکھ صائم
ہر آرام حسین نے چھوڑ دتا

کراں کی میں ہسیا جاندا ای نہیں

کی میں کھول دستاں راز کر بلا دا قسم ربّ دی ہسیا جاندا ای نہیں
ٹکڑے جتھے شبیر دی لاش ہوئی اُس میدان وچہ ہسیا جاندا ای نہیں
کراں کی میں میریاں ہنجواں توں جیویں حق اے ہسیا جاندا ای نہیں

واعظ صائم نوں روون توں ڈکدا اے

کراں کی میں ہسیا جاندا ای نہیں

مل تیرے نظارے دا تار سلکناں

کہیا سید نے کہواں کیوں لن ترانی مل تیرے نظارے دا تار سلکناں
اصغر دے سلکناں اکبر دے سلکناں خود نوں تیرے اشارے توں وار سلکناں
تیری دتی ہوئی قوت دینال بے شک ساری فوج یزید دی مار سلکناں

پر توں کہویں تے تیرے ارشاد اُتے

صائم زندگی دی بازی ہار سلکناں

چٹھی اصغر دے نام تے کی ہندا

عین ویلے شہادت دے ملے جیکر صغرا ولوں پیغام تے کی ہندا
اصغر تائیں دفناؤندیاں آجاوے چٹھی اصغر دے نام تے کی ہندا
پئے پچاونا جے اکبر دی لاش تائیں شکوے بھریا سلام تے کی ہندا
گھلے صغرا دے قاصد نوں موڑ صائم
دس کے حالت تمام تے کی ہندا

مشک دنداں نال

دسوسوچ کے عالم شباب اندر وقت نزع جے ڈھکے تے کی ہندا
قبضہ جہناں دا ہووے سمندراں تے پانی اوہناں لئی مکے تے کی ہندا
بچے وکین ترہائے تے دودھ او دھر مانواں تسیا ندا سکے تے کی ہندا
پچھو بازو کٹوا عباس صائم
مشک دنداں نال چکے تے کی ہندا

سنیے کر بل دا حال تے کی ہندا

دل دے سوز دے باہجھ نہیں پتہ لگدا سنیے کر بل دا حال تے کی ہندا
پچھو دسویں محرم دا عاشقاں نوں جدوں آوے خیال تے کی ہندا
پیو دے ہتھھاں وچ ترف کے اکواری اکھاں میٹ لئے بال تے کی ہندا

پچھو صائم محمد نوں وچ کر بل

لٹی جاوے جے آل تے کی ہندا

آوے یاد مدینہ تے کی ہندا

کشتی کسے دی دسو تران خاطر ڈبے اپنا سفینہ تے کی ہندا
تپدے کر بلا دے ریگزار اندر آوے یاد مدینہ تے کی ہندا
کعبے ول جان دے تیر روکنے لئی ڈاہیے اپنا سینہ تے کی ہندا

صائم کوثر دے ساقی توں گھٹ پانی

منگے پیاسی سکینہ تے کی ہندا

چھم چھم برسنا ہے نین تے کی ہندا

سانوں پتے کی ویردی لاش جس دم آ کے لبھدی اے بھین تے کی ہندا

درد منداں دے دلاں نوں پچھ جا کے چھم چھم برسنا ہے نین تے کی ہندا

پچھو عابد نوں اکھاندے ساہمنے جے کڑیاں پھپھی نوں پین تے کی ہندا

پچھو زہرا نوں خنجر دی دھار تھلے

صائم تڑنے حسین تے کی ہندا

جاوے جنگ نوں ویرتے کی ہندا

ننھے اصغر نوں پانی دے گھٹ بدلے ملے حمل توں تیرتے کی ہندا

لاشاں ڈھووندے ویرول نال حسرت جدوں تکے ہمشیرتے کی ہندا

جنھوں چھے رسول اوہ نال تیراں ونھیا جاوے سریرتے کی ہندا

پچھو زنیب نوں وار پروار صائم

جاوے جنگ نوں ویرتے کی ہندا

خالی آون کچا وے تے کی ہندا

یاد ویراندی بیچی معصوم تائیں مڑ مڑ آن ستا وے تے کی ہندا
چھیتی بھین نون کھڑن دا کروعدہ اکبر لین ناں آوے تے کی ہندا
لاکے اصغر نون خواب وچ نال سینے مڑ کے اکھ کھل جاوے تے کی ہندا
پچھو اصغر نون صائم جے شام ولوں
خالی آون کچا وے تے کی ہندا

شہنشاہ بغداد دا واسطہ ای

کر آزاد آباد دلشاد مولیٰ میرے قلب برباد دا واسطہ ای
تیرے غوثاں تے قطببندا واسطہ ای ہر ابدال اوتاد دا واسطہ ای
دن تے رات جو کر دے نے ولی تیرے تیری مولا اُس یاد دا واسطہ ای
دُبی صائم غریب دی تار بیڑی
شہنشاہ بغداد دا واسطہ ای

کدی نیئیں نا نہہ ہندی

جو وی چاہنا ایں ولیاں توں منگ جا کے بوہے ولیاندے کدی نیئیں نا نہہ ہندی
شان ولیاندی تول ناں نال عقلاں شان ولیاں دی عقلاں توں تا نہہ ہندی
عالم کڈاوی ہووے پر عارفاں توں اوہدی شان لکھاں درجے ٹھانہہ ہندی

پل صراط دا اوہنوں نیئیں ڈر صائم

ہتھ وی دے جیہدی وی بانہہ ہندی

جنھوں اللہ دا ولی درکار دیندا

ولی بیڑے گستاخاندے ڈوب دیندا ولی بیڑے غلاماں دے تار دیندا
ولی نفس دی بھڑک دی اگ تا نہیں کر کے نظر اکو کر گلزار دیندا
اوہنوں کدی نیئیں کتے پناہ ملدی جہنوں اللہ دا ولی درکار دیندا

صائم ولی غلاماں دیاں سراں اتوں

لاہ دوہاں جہاناں دا بھار دیندا

اللہ ولی ہندا

اللہ ولی دا اللہ دا ولی اللہ گویا ولی اللہ اللہ ولی ہندا
کدی اوہ چھپیا تے ایہہ ظاہر ہندا کدی ایہہ مخفی تے اوہ جلی ہندا
اوہدا ایہہ ہندا ایہدا اوہ ہندا اوہ خوشبو ہندا تے ایہہ کلی ہندا

اللہ اللہ دی پوے پکار صائم

جیہڑی جگہ اُتے علی علی ہندا

جدھر ولی ہندا اودھر رب ہندا

دامن ولیاں دا ایویں نیں اسیں پھڑدے رب دے میلن دا ولی سبب ہندا
دتا رب تقدیر بدلان والا ہتھ ولی دے معاملہ سبب ہندا
جیہڑا کم نہ عمر وچ مک سکے بوہے ولی دے کم اوہ جھب ہندا

سوہتھ رسہ تے سرے تے گنڈھ صائم

جدھر ولی ہندا اودھر رب ہندا

